

24 del pinyol

Darrera hora

Ens telegrafia urgentment el nostre correspon-
sal al barri del Ninot, que en les festes dels Sants
Metges, el senyor Camillo ha negat el permís per a
aixecar l'envelat a la plaça de Verdaguer el mateix
dia que els altres barris celebrin les festes al carrer.

Regna molta efervescència.

A l'endemà d'ésser obert novament el Sindicat Unic de
la nostra ciutat, els dirigents allí reunits es trobaren amb un
intruso que s'havia filtrat i que ningú no coneixia.

A l'hora de sortir, el personatge misteriós era a la porta
d'entrada. Tothom sospitava i fins hi havia qui no les
tenia totes.

Seria un policia o un nou militant?

«Per si les mosques», fou seguit d'aprop. L'intrús es
dirigí camí de l'estació. Al carrer de Maspons s'aturà, i, amb
l'esverament de tots, vegeren que es ficava mà a la butxaca
i es treia... una pinta per a arreglar-se abans d'entrar als
Radicals, on segurament li havien encomanat aquella feina.

Divendres, dia 8, al camp de futbol. Davant d'una cúa
nombrosa que espera impacient, entra en Coll.

Un del públic, en Font, l'escaquista, protesta que hi
hagi qui entri d'estranguís.

En Coll ensenya una placa de policia, que resulta que
només servia per als dies de Festa Major, que s'augmentà
el servei.

De moment no passa res, però en sortir del camp, En
Font és pregat pel nostre mai prou alabat cap de policia
senyor Lope perquè es presenti a la «jefatura». En Font
parla amb En Camillo i aquest li diu que no hi vagi que
ja ho arreglarà. L'endemà, però, En Font és obligat a pre-
sentar-se i és reclòs per espai d'unes hores pel senyor Lope,
sense que hi valguin les recomanacions de l'Alcalde.

Es clar: Qui mana a can Ribot, l'amo... o l'Alcalde?

Passades ja totes aquestes festes, el nostre Ajuntament
ha reprès els seus espectacles, que tants bons ratos propor-
cionen al públic que hi assisteix. En Camillo, el nostre dili-
gent batlle, hi actua d'equilibrista i segurament fins d'aquí a
Tots Sants haurà presentat unes quantes dotzenes de di-
missions.

En Montanyà hi farà l'Home del Sac. En Tardà esperarà
l'oportunitat per a recollir la vara. En Peret Pineda callarà
sempre. I així com sempre.

En la penúltima sessió del nostre Ajuntament, es va
discutir acaloradament si els nostres pagesos havien de pa-
gar o no els drets de semals.

Davant l'amenaça dels nostres vinyaters que es conjura-
ren a no votar En Camillo si no els arreglava l'assumpte,
es va decidir que s'els rebaixés la meitat del que pagaven.

Si en fan fer de coses les eleccions!...

Al Chor Amics de la Unió, conegut també per Can
Marianu, el Casinet, cal Morru Brut, can Trepadella, la
Punyalada, can Trenca-pinyons i les Canyes, davant de la
crisi que hi ha en aquella casa han decidit sembrar herba
a la sala de ball, per a veure si fent-hi futbol i ball a la
vegada poden tirar endavant.

Vermut d'honor a en Xiol, diumenge passat, a La Unió
Liberal.

Parla el senyor Font i Galetes qui, després de donar les
gràcies per haver-lo fet asseure's a la taula dels homenat-
jats, fa un elogi d'en Xiol tot dient: «aquest noi que veieu
aquí assegut», etc., etc. L'home es dona compte que tracta de
noi a l'advocat Xiol, i afegeix tot seguit: «Sí; aquest noi, que
encara que el veieu tan jove, és tan gran per la seva intel-
ligència», etc., etc...

Una anècdota d'en «Paco» Camps.

Quan ell era a l'Àfrica, i en aquelles èpoques en que
s'ascendia fàcilment de graduació per mèrits de guerra,
veient que no li tocava mai el torn per a ascendir, un dia
que hi havia patacades de valent, va posar-se de cames en-
laire per a veure si així el ferien i podia, d'aquesta manera,
ascendir. No hi va haver manera.

Està vist que quan un home està de pega...

En una conversa al Casino, entre En Gurri, director
de «Terra Vallesana», En Barbany (senior) i altres socis,
entre altres coses, es surt a parlar del que s'enten per un
burgès.

—Es aquell que viu amb l'esquena dreta, — fa En Bar-
bany. I En Manolo Bigas, que també hi era, li contesta
dient que aquest és l'ideal de l'home.

Diu que el senyor Serra té el propòsit de fer apujar
l'aigua. Al principi, hom va creure, per un malentès, que el
que volia era pujar l'aigua als pisos i terrats de les cases,
on fins ara no hi podia pujar. Però no és això. El que passa
és que el senyor Serra ens vol «apujar» el preu de l'aigua.

Només faltava això; perquè, car com està el vi...

El vermut a honor d'En Xiol era Martini i Rossi, i
l'única peça d'or que hi havia amagada als taps dels bote-
llins va anar a parar al senyor Pasqual Moreno, represen-
tant a Granollers del vermut Cinzano.

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.ª F. SALA I TORRAS

Assumptes d'Hisenda Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.ª F. SALA I TORRAS